

[Kaj Hansen.]

steder, der vil blive tale om forhøjelser, er skønnet, at de vil blive beskedne og måske endda beskednere, end rimeligt er."

Dette står vel fortsat ved magt. Vi kan tage et citat fra den sidste tid, fra ordføreren for venstre, som nu i øjeblikket forhandler med hr. Christophersen, men det siver vel ind på en eller anden måde. I Berlingske Tidende for den 3. maj hedder det:

„Peter Brixtofte stiller sig helt uforstående over for de klækkelige lejeforhøjelser, som nu stilles i udsigt.

Folketingsmanden siger til Berlingske . . .

Da vi forberedte boligforliget, var det min opfattelse, at huslejerne i snit ville stige med en halv snes procent. Og med normale stigninger i de normale driftsomkostninger kan man vel forudse lidt ekstra, men over en snes procent i stigninger har jeg svært ved at forestille mig."

Hvordan går det med forestillingsevnen i dag, hr. Brixtofte? Er det sådan, at man til en avis kan udtale sig på én måde og i folketinget på en helt anden måde? Det kniber vist for de herrer boligpolitiske ordførere for forligspartierne, det kniber vist med at komme i kontakt med deres egne udtalelser. Man fortalte bl. a. under valgkampen i januar måned 1975 vidt og bredt til hele befolkningen, at dette var kun nogle latterlige små lejeforhøjelser, som man ikke skulle beskæftige sig særlig meget med. Det er i virkeligheden en social og økonomisk forbyrdelse, man er ved at begå, og det er sådan, at denne lov bliver man nødt til at revidere på et eller andet tidspunkt. Var det så ikke rigtigere at udskyde lovens ikrafttræden, som kommunisterne har foreslået, og lade hele materialet komme ind, inden man tager stilling til, hvad der videre skal ske?

Det er jo også sådan, at nationaløkonomisk er det at kaste benzin på inflationsbålet. Disse kæmpehuslejeforhøjelser vil drive ejendomspriserne i vejret. Ejendomspriserne vil stige kraftigt og udløse nye lejeforhøjelser. Huslejeforhøjelser vil afspejle sig i pristallet. Det vil betyde nye dyrtidsportioner, det vil give øget pres på lønningerne for at skaffe dækning for forhøjelserne osv. Det er i virkeligheden en hovedløs, inflationsfremmende politik.

Kommunisternes forslag går ud på at

sætte disse lovbestemmelser ud af kraft, således at vi, når vi mødes i folketinget i oktober igen, kan tage fat på hele den lovgivning og også tage fat på det spørgsmål, hr. Henning Philipsen var inde på, de huslejeforhøjelser, som skal gennemføres i det almennyttige boligbyggeri.

Til slut vil jeg gerne sige fra denne talerstol: jeg opfordrer alle lejere i dette land i private ejendomme til at afvise disse lejeforhøjelser. Det har de ret til ifølge loven, og det skal de gøre.

Wilhelm (VS):

Boligministeren startede denne debat — hvis man overhovedet kan kalde den det — med at sige, at de to forslag, der lå her, var begrundet i, at de fleste forhøjelser er på 50-100 pct. Det viser ganske enkelt, at boligministeren ikke engang har læst forslagene. Vi har på intet tidspunkt sagt, at de fleste forhøjelser var på 50-100 pct. Vi har på intet tidspunkt sagt, at gennemsnittet ville blive 71 pct. eller noget af det andet mere eller mindre uunderbyggede vrøvl, der har været fremme i pressen. Hvis man holder sig til bemærkningerne til det forslag, vi har fremsat her, så står der udtrykkeligt, at titusinder af lejere vil blive præsenteret for stigninger på 50-100 pct. Det er, hvad der står om stigninger i det nabolag, at titusinder af lejere vil blive præsenteret for stigninger af denne størrelsesorden.

Som mit partis ordfører sagde for lidt siden, så tyder de seneste tal, vi har fået fra boligministeriet, på, at det i dag lidt mere præcist end „titusinder“ kan udtrykkes som: ca. 150.000 lejere vil blive præsenteret for huslejestigninger på over 50 pct. Det er stadig væk ikke flertallet, og det har vi heller aldrig sagt.

Det er jo et led i et forsøg på at få dette til at flade ud, ikke sandt? Indtil for få måneder siden hævdede man kategorisk, at de lejeforhøjelser var meget overkommelige, og man nævnte 8-10 pct. eller 13-14 pct., når det gik meget højt, men nu skal man pludselig have folk bildt ind, at de skal være lykkelige og glade, hvis de ikke kommer højt op over 50 pct., for så hører de til i den heldige ende.

Det har aldrig været vores politik på dette område at prøve at ride på de mest katastrofale eksempler, netop fordi det var